

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-863/19 - 1

Sprawa C-863/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

26 listopada 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Apelatiwen syd Warna (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

19 listopada 2019 r.

Oskarżyciel:

Okryżna prokuratura – Warna

Skazany:

TS

APELATIWEN SYD

Warna

[...]

**WNIOSEK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE
PREJUDYCJALNYM**

DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

[...]

SĄD ODSYŁAJĄCY:

Apelatiwen syd (sąd apelacyjny) w mieście Warna [...]

STRONY POSTĘPOWANIA GŁÓWNEGO:

Oskarżyciel: Okryżna prokuratura (prokuratura okręgowa) – Warna [...]

W postępowaniu apelacyjnym przed sądem odsyłającym prokuratura jest reprezentowana przez prokuratora [...] Apelatiwna prokuratura – Warna;

Skazany: TS [...].

Obrońcy: [...]

[...]

PRZEDMIOT POSTĘPOWANIA KARNEGO I ODNOŚNE OKOLICZNOŚCI
FAKTYCZNE:

1) Na mocy prawomocnego orzeczenia sądu TS uznano za winnego ze względu na to, że w dniu 21.2.2019 r. w mieście Warna – sam oraz jako współsprawca z jeszcze dwoma innymi osobami, DR i NM, które także zawarły ugody i zostały skazane – bez niezbędnego zezwolenia przechowywał w celu wprowadzania do obrotu środki odurzające wysokiego ryzyka: metamfetaminę o łącznej wadze 125,61 gr, o łącznej wartości 3140,25 BGN; 3,4-metylenodioksymetamfetaminę o łącznej wadze 3,20 gr, o łącznej wartości 128,00 BGN; marihuanę o łącznej wadze 2072,30 gr, o łącznej wartości 12433,80 BGN; kokainę o wadze 0,03 gr, o łącznej wartości 6,60 BGN. Na TS nałożono karę dwóch lat „pozbawienia wolności”, której wykonanie zawieszono na podstawie art. 66 ust. 1 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) na okres czterech lat, oraz grzywnę w wysokości 5000 BGN. Orzeczenie sądu uprawomocniło się w dniu 28.6.2019 r.

2) Po skazaniu TS prokuratura wniosła do Okryżen syd (sądu okręgowego) w mieście Warna, w trybie art. 306 ust. 1 pkt 1 NPK, o orzeczenie przepadku na rzecz państwa kwoty pieniężnej w łącznej wysokości 9324,25 BGN, a mianowicie:

- bułgarskich banknotów w łącznej wysokości 7915,55 BGN;
- banknotów w EUR w łącznej wysokości na 625 EUR - lub 1222 BGN;
- lir tureckich w łącznej wysokości 605 lir tureckich - lub 186,70 BGN.

3) Środki pieniężne znalazły i zajęły w odpowiednim trybie właściwe organy sądowe w ramach postępowania przygotowawczego – przy przeszukaniu i zajęciu lokalu mieszkalnego, w którym mieszkał skazany i jego matka.

[Or. 2]

4) Okryżen syd w mieście Warna rozpatrzył wniosek na posiedzeniu jawnym, w którym osobiście uczestniczyli zarówno skazany i jego dwaj obrońcy, jak i prokurator. W ramach tego postępowania skazany stwierdził, że kwota ta stanowi

własność jego matki i siostry. W sprawie przedstawiono dowód na piśmie, w którym stwierdzono, że w marcu 2018 r. pani SP – matka skazanego – zaciągnęła kredyt gotówkowy w banku DSK EAD, na łączną kwotę w wysokości 17 000 BGN, a także wyciąg z konta ojca skazanego, TB. Przedstawiono także paszporty zagraniczne matki, SP, i siostry skazanego, KM, w związku z wyjazdem do Republiki Turcji w okresie między dniem 19.4.2019 r. a dniem 21.4.2019 r.

5) Pani SP nie uczestniczyła w toczącym się przed sądem pierwszej instancji postępowaniu określonym w art. 306 ust. 1 pkt 1 NPK – prawo procesowe nie dopuszcza możliwości, by uczestniczyła ona jako samodzielna strona, lecz została jedynie przesłuchana jako świadek w związku ze znalezionymi w jej domu środkami pieniężnymi denominowanymi w BGN, EUR i lirach tureckich.

6) Sąd pierwszej instancji odmówił orzeczenia przepadku kwoty, ponieważ przyjął, że przestępstwo, za które skazano TS, nie jest przestępstwem generującym korzyści majątkowe. Zgodnie z uzasadnieniem sądu, pomimo że w sprawie istnieją dowody – w postaci zeznań świadków – na to, że TS sprzedawał środki odurzające, ze względu na to, iż prokuratura nie podniosła takiego zarzutu, a sprzedaż ta nie jest również objęta ostatnim skazaniem, nie istnieją określone w art. 53 ust. 2 NK podstawy orzeczenia przepadku na rzecz państwa korzyści pochodzących z tej sprzedaży. Przyjęto, że „[...] Przesłupstwo określone w art. 354a ust. 1 pkt 1 NK jest formalne i popełnia się je poprzez wykonywanie faktycznego władztwa nad środkami odurzającymi. Faktycznie, w odniesieniu do obiektywnego spełnienia znamion tego przestępstwa przewidziano istnienie zamierzonego celu, lecz w zakresie, w jakim cel ten nie został zrealizowany, a nie podniesiono oskarżenia o wprowadzanie do obrotu środków odurzających, nie można przyjąć, że osiągnięto korzyści majątkowe z tego przestępstwa. W takim wypadku jeśli zajęte środki pieniężne znalezione w lokalu, w którym zamieszkuje TS, pochodzą z niezgodnej z prawem działalności przestępczej, odpowiednio ich pochodzenie jest niejasne, przy niezgodności między źródłami legalnymi a źródłami nielegalnymi, istnieje inny tryb orzekania przepadku na rzecz państwa, a mianowicie tryb określony w Zakon za protivodejstwie na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (ustawie o zapobieganiu korupcji i o przepadku mienia pochodzącego z nielegalnych źródeł)”.

7) Przedmiotem kontroli przed niniejszym sądem jest prawidłowość powyższych stwierdzeń Okryżeń syd Warna. W zażaleniu Okryżna prokuratura Warna wskazano, że postanowienie Okryżeń syd w mieście Warna jest niezgodne z prawem, ponieważ nie zastosowano w nim art. 53 NK w „świetle” dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U., L 127/39 z dnia 29 kwietnia 2014 r.).

8) obrońcy skazanego nie podzielają stanowiska oskarżenia i wskazują, że przypadkowi mogą podlegać jedynie takie korzyści majątkowe, które stanowią bezpośredni skutek przestępstwa, za które skazano daną osobę.

ODNOŚNE PRZEPISY PRAWA KRAJOWEGO

9) **Nakazatelen kodeks (kodeks karny) Republiki Bułgarii**

Artykuł 354a. (Now. – DW, nr 95 z dnia 1975 r., zmien., nr 28 z dnia 1982 r., nr 10 z dnia 1993 r., nr 62 z dnia 1997 r., nr 21 z dnia 2000 r., nr 26 z dnia 2004 r., nr 75 z dnia 2006 r.) (1) Kto bez niezbędnego zezwolenia wytwarza, przerabia, nabywa lub przechowuje środki odurzające lub ich odpowiedniki w celu wprowadzania do obrotu, lub wprowadza do obrotu środki odurzające lub ich odpowiedniki, podlega karze w odniesieniu do środków odurzających wysokiego ryzyka lub ich odpowiedników – pozbawienia wolności od dwóch do ośmiu lat i grzywny od pięciu do [Or. 3] dwudziestu tysięcy BGN, a w odniesieniu do środków odurzających stwarzających zagrożenie lub ich odpowiedników – pozbawienia wolności od roku do sześciu lat i grzywny od dwóch do dziesięciu tysięcy BGN. Gdy przedmiotem przestępstwa są prekursory lub urządzenia lub materiały do wytwarzania środków odurzających lub ich odpowiedniki, wymierza się karę pozbawienia wolności od trzech do dwunastu lat oraz grzywny od dwudziestu do stu tysięcy BGN.

(2) (Zmien. – DW, nr 26 z dnia 2010 r.) Gdy środki odurzające lub ich odpowiedniki są w wysokich ilościach, karą jest pozbawienie wolności od trzech do dwunastu lat i grzywna od dziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy BGN. Kto bez niezbędnego zezwolenia w miejscu publicznym nabywa lub przechowuje w celu wprowadzania do obrotu, lub wprowadza do obrotu środki odurzające lub ich odpowiedniki, a także gdy środki odurzające lub ich odpowiedniki są w szczególnie wysokich ilościach lub czyn został dokonany:

1. przez osobę, która działa na zlecenie lub wykonuje decyzję zorganizowanej grupy przestępczej;
2. przez lekarza lub farmaceutę;
3. przez wychowawcę, wykładowcę, kierownika szkoły lub urzędnika przy wykonywaniu służby lub ze względu na tę służbę;
4. w warunkach wielokrotnej recydywy

– karą jest pozbawienie wolności od pięciu do piętnastu lat oraz grzywna od dwudziestu do stu tysięcy BGN.

(3) Kto bez niezbędnego zezwolenia nabywa lub przechowuje środki odurzające lub ich odpowiedniki, podlega karze:

1. w odniesieniu do środków odurzających wysokiego ryzyka lub ich odpowiedników – pozbawienia wolności od roku do sześciu lat i grzywny od dwóch do dziesięciu tysięcy BGN;

2. w odniesieniu do środków odurzających stwarzających zagrożenie lub ich odpowiedników – pozbawienia wolności do pięciu lat i grzywny od tysiąca do pięciu tysięcy BGN.

(4) Kto narusza reguły odnoszące się do wytwarzania, nabywania, przechowywania, ewidencjonowania, zbytu, przewożenia lub przenoszenia środków odurzających, podlega karze pozbawienia wolności do pięciu lat i grzywny do pięciu tysięcy BGN, a sąd może również orzec pozbawienie praw określonych w art. 37 ust. 1 pkt 6 i 7.

(5) W określonych w ust. 3 i 4 wypadkach mniejszej wagi karą jest grzywna do tysiąca BGN.

(6) W wypadkach określonych w ust. 1–5 przedmiot i narzędzia przestępstwa podlegają przepadkowi na rzecz państwa.

10) **Artykuł 53.** (1) Niezależnie od odpowiedzialności karnej przepadkowi na rzecz państwa podlegają:

a) (uzup. – DW, nr 7 z dnia 2019 r.) rzeczy, które należą do winnego i były przeznaczone lub służyły do popełnienia umyślnego przestępstwa; gdy rzeczy tych brak lub zostały przeniesione na inną osobę, zasądza się ich równowartość;

b) rzeczy, które należą do winnego i stanowiły przedmiot umyślnego przestępstwa – w wypadkach wyraźnie przewidzianych w szczególnej części tego kodeksu.

(2) (Nowy – DW, nr 28 z dnia 1982 r.) Przepadkowi na rzecz państwa podlegają również:

a) rzeczy, przedmiot lub środek służący do popełnienia przestępstwa, którego posiadanie jest zabronione, oraz

b) (zmien. – DW, nr 7 z dnia 2019 r.) bezpośrednia i pośrednia korzyść uzyskana z przestępstwa, jeśli nie podlega zwrotowi lub przywróceniu; gdy korzyść tę usunięto lub przeniesiono na inną osobę, zasądza się jej równowartość.

(3) (Nowy – DW, nr 7 z dnia 2019 r.) W rozumieniu ust. 2 lit. b):

1. bezpośrednią korzyścią jest wszelka korzyść majątkowa będąca bezpośrednim skutkiem przestępstwa;

2. pośrednią korzyścią jest wszelka korzyść majątkowa wynikająca z rozporządzenia bezpośrednią korzyścią, a także wszelkie mienie otrzymane [Or. 4] w następstwie dalszego pełnego lub częściowego przekształcenia

bezpośredniej korzyści, w tym gdy uległa przemieszaniu z mieniem nabytym ze źródeł zgodnych z prawem; przypadkowi podlega mienie do wartości włączonej bezpośredniej korzyści wraz z dalszymi zwiększeniami wartości mienia, jeśli są one bezpośrednio związane z rozporządzeniem lub przekształceniem bezpośredniej korzyści i włączeniem bezpośredniej korzyści do mienia.

Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeks postępowania karnego) Republiki Bułgarii

11) Artykuł 306. (1) Sąd może również orzec postanowieniem w przedmiocie następujących kwestii:

1. określenie łącznej kary na podstawie art. 25 i 27 oraz zastosowanie art. 53 Nakazatelen kodeks;

2. (uzup. – DW, nr 27 z dnia 2009 r., w mocy od dnia 1.6.2009 r., zmien., nr 13 z dnia 2017 r., w mocy od dnia 7.2.2017 r.) pierwotny system odbywania kary pozbawienia wolności, gdy nie orzekł w tym przedmiocie w wyroku;

3. (uzup. – DW, nr 32 z dnia 2010 r., w mocy od dnia 28.5.2010 r.) istnienie przesłanek określonych w art. 68, 69, 69a i art. 70 ust. 7 Nakazatelen kodeks oraz rodzaj kary, jaką powinien odbyć oskarżony; sąd pierwszej instancji, który orzekł karę warunkowego pozbawienia wolności, orzeka w przedmiocie stosowania art. 68 ust. 3 Nakazatelen kodeks, a sąd okręgowy, który orzekł o warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbywania kary pozbawienia wolności – w przedmiocie stosowania art. 70 ust. 7 zdanie pierwsze, alternatywa druga Nakazatelen kodeks;

4. dowody rzeczowe i koszty w sprawie.

(2) W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1–3 sąd orzeka na posiedzeniu po wezwaniu skazanego.

(3) Od postanowienia określonego w ust. 1 pkt 1–3 można wnieść zażalenie lub sprzeciw w trybie rozdziału dwudziestego pierwszego, a od postanowienia określonego w ust. 1 pkt 4 – w trybie rozdziału dwudziestego drugiego.

ODNOŚNE PRZEPISY PRAWA UNII:

12) Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej

Motyw 11: Konieczne jest doprecyzowanie istniejącego pojęcia korzyści z przestępstwa, tak aby objęło ono bezpośrednie korzyści z działalności przestępczej i wszystkie korzyści pośrednie, w tym uzyskane poprzez ponowne zainwestowanie lub przekształcanie korzyści bezpośrednich. Korzyści mogą zatem obejmować wszelkie mienie, w tym mienie, które zostało przekształcone

lub zamienione – w całości lub w części – w inne mienie, oraz mienie, które zostało połączone z mieniem uzyskanym z legalnych źródeł – do wysokości szacowanej wartości włączonych do niego korzyści. Korzyści z przestępstwa mogą też obejmować dochody lub inne wpływy wynikające z korzyści z przestępstwa lub z mienia będącego wynikiem takiego przekształcenia, zamiany lub połączenia.

Motyw 20: Przy ustalaniu, czy z danym przestępstwem mogą być związane korzyści majątkowe, państwa członkowskie mogą brać pod uwagę sposób działania, na przykład to, czy warunkiem uznania danego czynu za przestępstwo jest jego popełnienie w ramach przestępczości zorganizowanej lub z zamiarem uzyskiwania stałych dochodów z przestępstw. Nie powinno to jednak co do zasady naruszać możliwości konfiskaty rozszerzonej.

Motyw 33: Niniejsza dyrektywa wywiera znaczący wpływ na prawa przysługujące nie tylko podejrzanym lub oskarżonym, lecz także osobom trzecim nieobjętym postępowaniem karnym. W związku z tym, aby zagwarantować przestrzeganie praw podstawowych tych osób podczas wykonywania niniejszej dyrektywy, konieczne jest ustanowienie szczególnych środków zabezpieczających oraz środków zaskarżenia. Obejmują one [Or. 5] prawo do bycia wysłuchanym przysługujące osobom trzecim, które twierdzą, że są właścicielem danego mienia lub że przysługują im inne prawa rzeczowe („ius in re”), takie jak prawo użytkowania.

13) Artykuł 2

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) „korzyści” oznaczają wszelkie korzyści majątkowe pochodzące, bezpośrednio lub pośrednio, z przestępstwa; mogą one przybierać dowolną formę mienia i obejmują wszelkie korzyści wynikające z ponownego zainwestowania lub przekształcania korzyści bezpośrednich oraz wszelkie wpływy mające wartość;

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej

14) Artykuł 17 ust. 1. Każdy ma prawo do władania, używania, rozporządzania i przekazania w drodze spadku mienia nabytego zgodnie z prawem. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie. Korzystanie z mienia może podlegać regulacji ustawowej w zakresie, w jakim jest to konieczne ze względu na interes ogólny.

15) Artykuł 47. Każdy, kogo prawa i wolności zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem, zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym artykule. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie przez

niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony uprzednio na mocy ustawy. Każdy ma możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela.

KONIECZNOŚĆ SKIEROWANIA ODESŁANIA PREJUDYCJALNEGO

16) Zasadniczy spór w postępowaniu krajowym dotyczy tego, czy znalezione w lokalu mieszkalnym skazanego kwoty środków pieniężnych stanowią korzyści majątkowe uzyskane w wyniku przestępstwa określonego w art. 354a ust. 1 NK. W ustawie o zmianie i uzupełnieniu kodeksu karnego (DW, nr 7 z dnia 2019 r.) transponowano wymogi określone w dyrektywie 2014/42 [...] Powyższe, ze swej strony, zgodnie z zasadą autonomii procesowej, zobowiązuje sąd krajowy do zastosowania prawa krajowego.

17) Sąd odsyłający jest jednakże zdania, że owa transpozycja nie jest pełna i dokładna, ponieważ w odróżnieniu od art. 2 pkt 1 dyrektywy w art. 53 NK nie przewidziano możliwości przepadku na rzecz państwa „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”. Sytuacja taka ma miejsce, ponieważ bułgarski prawodawca zdefiniował jako „bezpośrednią korzyść” wszelką korzyść majątkową będącą bezpośrednim skutkiem przestępstwa, a jako „pośrednią korzyść” – wszelką korzyść majątkową wynikającą z rozporządzenia bezpośrednią korzyścią lub jej dalszego pełnego lub częściowego przekształcenia[.]

18) Odpowiednie wiążące orzecznictwo krajowe nie jest znane sądowi odsyłającemu, zważywszy również ma względnie krótki okres stosowania art. 53 NK w obecnie obowiązującym brzmieniu.

19) Równocześnie sąd odsyłający powziął jednakże wątpliwości, czy może zastosować dyrektywę i interpretować prawo krajowe w świetle tej dyrektywy, ponieważ w niniejszym wypadku brakuje elementu transgranicznego przy popełnieniu czynu zabronionego, ponieważ szkoda majątkowa została wyrządzona w całości na terytorium Republiki Bułgarii i jest objęta jurysdykcją bułgarskich sądów. Na pierwszy rzut oka mamy do czynienia z wyłącznie „wewnętrzną sytuacją”.

[Or. 6] 20) Z drugiej jednak strony jednym z celów dyrektywy jest osiągnięcie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w dziedzinie zabezpieczenia i konfiskaty, a także wspieranie wzajemnego zaufania i skutecznej współpracy transgranicznej. Z tego względu sąd odsyłający w pierwszej kolejności, aby prawidłowo rozpatrzyć zawisły przed nim spór, powinien ustalić, czy dyrektywa ta ma zastosowanie w niniejszym wypadku.

21) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie pierwsze, powstaje również potrzeba przeprowadzenia wykładni przyjętego przez prawodawcę Unii znaczenia pojęcia „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”, wskazanego w art. 2 pkt 1 dyrektywy, tak aby sąd odsyłający mógł spełnić ciężący na nim obowiązek dokonania wykładni zgodnej

prawodawstwa krajowego w świetle prawa Unii Europejskiej. Z brzmienia art. 2 pkt 1 dyrektywy nie wynika jasno, czy rozróżniono pośrednie korzyści od przekształconych korzyści lub czy te dwa pojęcia są identyczne. Wyjaśnienia wskazane w motywie 11 dyrektywy również nie zawierają kategorycznej i jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie. Bułgarski prawodawca przyjął drugie stanowisko, przyjmując, że korzyści pośrednie są korzyściami przekształconymi.

22) Możliwość zastosowania dyrektywy jest również związana z możliwością zastosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności art. 47 tej karty, w sytuacji takiej jak rozpatrywana, gdy stwierdzono, że podlegająca ewentualnemu przypadkowi korzyść majątkowa należy do osoby trzeciej.

23) PYTANIA PREJUDYCJALNE

1. Czy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127/39 z dnia 29 kwietnia 2014 r., sprostowanie, Dz.U. L 138/114 z dnia 13 maja 2014 r.) i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej mają zastosowanie do przestępstwa polegającego na posiadaniu środków odurzających w celu ich wprowadzenia do obrotu, popełnionego przez bułgarskiego obywatela na terytorium Republiki Bułgarii, i gdy ewentualne korzyści majątkowe również zostały osiągnięte i znajdują się na terytorium Republiki Bułgarii?

2. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, co należy rozumieć pod wskazanym w art. 2 pkt 1 dyrektywy pojęciem „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”, a także czy kwota środków pieniężnych znalezionych i zajętych w lokalu mieszkalnym skazanego i jego rodziny oraz w posiadanym przez niego samochodzie osobowym może stanowić taką korzyść majątkową?

3. Czy art. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu takiemu jak określone w art. 53 ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) Republiki Bułgarii, w którym nie przewidziano przypadku „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”?

4. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 306 ust. 1 pkt 1 Nakazateleno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym umożliwiono orzeczenie przypadku na rzecz państwa kwoty środków pieniężnych, co do których podniesiono, że stanowią one własność innej osoby niż osoba, która popełniła przestępstwo – bez możliwości wstąpienia przez tę osobę trzecią do tego

postępowania w charakterze strony i zapewnienia jej bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości[?]

DOKUMENT ROBOCZY